

Emri i Lëndës : Studime në Dramë							
Kodi	Tipi	Semestri	Leksione (orë/javë)	Seminare (orë/javë)	Lab (orë/javë)	Kredite	ECTS
ELL 424	B	Pranverë	4.00	0.00	0.00	4.00	6.00
Lektori		Tidita Abdurrahmani, Prof. Asoc. Dr.					
Asistenti							
Gjuha e kursit		Anglisht					
Niveli i lëndës		Master					
Përshkrimi		Ky kurs është konceptuar si diskutim miqësor me studentët e dramës që janë të interesuar gjithashtu në tekstin dramatik. Gjithësesi, leksionet janë bërë në bazën e disa studimeve dhe interpretimeve të mëparshme, mbi të cilat do të mundohem të sjell argumentimet e mia të gjëra të evidentuara edhe në tekstin dramatik gjithashtu. Teatri dhe drama kanë gjeneruar në mënyrë marramendëse letërsinë ndërkombëtare, shkrimet dokumentare gjithashtu; duke u përplasur me forcë me bindje e ideologji të ndryshme, inovacione dhe eksperimente teknologjike dhe përtej qëllimit të këtij kursi, lexuesi i zellshëm arrin të gjejë burime të shumta për të përmbushur etjen e tij profesionale.					
Objektivat		Në fund të kursit studentët do të jenë në gjendje Analizojne natyrën dhe funksionin e shfaqjes teatrale. • Të identifikojnë dhe shpjegojë terminologjinë e lidhur me artin teatror. • Të identifikojnë natyrën dhe funksionin e artit teatror dhe shoqërisë. • Identifikojne zhanret dhe stilet e ndryshme të teatrit. • Të identifikojnë veçantinë dhe rolin e artistëve të ndryshëm teatror në procesin e bashkëpunimit krijues. • Të identifikojnë karakteristikat e teatrit dhe artistëve të rëndësishëm dhe kontributin e tyre në teatër gjatë periudha të ndryshme historike. • Marrin pjesë në një performancë të drejtpërdrejtë dhe shkruajnë një kritikë për përvojën duke përdorur terminologjinë e përshtatshme					
Konceptet Kryesore		drama, moderne, postmoderne, evolucioni i drames, efekte tingulli dhe vizive					
Programi i Lëndës							
Java	Tema						
1	Prezantimi. Drama dhe Teatri. Historia, periodizimi, trendet dhe zhvillimet. Qëllimi i këtij leksioni është të mendojmë shumë rreth "dramës": kuptimet, supozimet, paragjykimet. Për të kuptuar pse kjo klasë ka rëndësi dhe si është hartuar, dhe njohjen e aftësive për t'u mësuar. Diskutim i Bacche të Euripides Për të kuptuar supozimet dhe strukturën e dramës greke, skena si njësi. Drama si ndryshim me kalimin e kohës, v. Struktura intensive. Vetëvlerësimi fillestar: vetëdija për atë që dini, bazën e aftësive që sillni dhe atë që dëshironi të mësoni.						
2	Fillimet e drames klasike dhe Panteoni i Greqisë së Lashtë.Fillimet e dramës klasike dhe panteonit të Greqisë antike. Të interpretojë dramën si një grup kompleks perspektivash mbi vlerat. Të mendosh historikisht, simbolikisht dhe poetikisht. Të ndajmë përgjigjet me gojë. Të merren parasysh bazat filozofike të dramës: çfarë mëson, çfarë është reale, çfarë ndjen. Diskutoni mbi natyrën e tragjedisë dhe efektet e saj në një audiencë.						
3	Rituali dhe drama Kjo ligjëratë do të marrë në konsideratë qëllimet komunale të ritualeve dhe dramave në kontekste fetare, do të reflektojë mbi marrëdhëniet midis shkrimeve të shenjta dhe dramës, dhe midis besimit / shenjtërisë / nderimit dhe përfaqësimit, përjetoni kënaqësinë e kryerjes. Vendosni dhe Diskutoni Lojën e Barinjeve të Dytë. Të reflektojë më tej mbi dramën si rituale në një kontekst tjetër kulturor dhe mbi rolin e shfaqjes në formësimin e interpretimit. Të diskutojë rolin e përkthimit (poetik, kulturor, kontekstual) në shfaqjen dramatike.						
4	Evolucioni dhe nën-teksti i dramës Elisabethan. Varieteteve të kritikës shekspiriane. Tragjeditë dhe komeditë e tij.Drama e gjerë. Diskutoni Doktorin e Christopher Marlowe Faustus. Të kuptojë rolin e poezisë në dramë. Të lexosh historikisht dramën elizabetiane, duke kuptuar se çfarë është "modernja e hershme" për këtë protagonist dhe historinë e tij. Të dallosh kuptimin përmes ballafaqimit, si dhe dimensioneve të tjera të strukturës së gjerë.						

5	Diskutim i The Rover i Aphra Behn Për të gjetur komedinë e Restaurimit brenda kulturës së saj të pasluftës. Praktikë e mëtejshme në analizimin e strukturës së gjerë dramatike, duke përfshirë modelet e përsëritjes-me-një-ndryshim dhe fletët. Të analizohen përbërësit dhe varietetet e komedisë dhe të kuptohet logjika prapa disa tropeve klasike komike.
6	Eksperimente Moderne Diskutim dhe interpretim i gjashtë personazheve të Luigi Pirandello në kërkim të një autori. Pirandellans: Të performosh gjallërisht dhe të udhëheqësh diskutimin dhe analizën në mënyrë efektive, duke edukuar audiencën tënde. Brechtians: Të marrin pjesë me kujdes, në mënyrë kritike dhe bujare si anëtar i audiencës dhe kontribues në diskutim.
7	Drama heroike në Angli. Komedia e periudhës së Restaurimit. Një ndryshim erdhi në epokën viktoriane me një përhapje në skenën e farsave të Londrës, burleskave muzikore, ekstravagancave dhe operave komike që konkurruan me prodhimet e Shekspirit dhe dramën serioze nga James Planché dhe Thomas William Robertson. Në 1855, German Reed Entertainments filloi një proces të ngritjes së nivelit të teatrit muzikor (dikur i rrezikshëm) në Britani që kulmoi në serinë e famshme të operave komike nga Gilbert dhe Sullivan dhe u pasuan nga 1890 me komeditë e para muzikore Edwardian. W. S. Gilbert dhe Oscar Wilde ishin poetët dhe dramaturgët kryesorë të periudhës së vonë Viktoriane. [16] Dramat e Wilde, në veçanti, veçohen nga shumë drama të harruara tani të kohërave Viktoriane dhe kanë një marrëdhënie shumë më të ngushtë me ato të dramaturgëve Edwardian si Irlandezi George Bernard Shaw dhe Norvegjezi Henrik Ibsen.
8	Provimi i ndermjetëm.
9	George Bernard Shaw Pygmalion. Pikëpamjet filozofike. Elementet dramatike dhe komike të dramës së tij. George Bernard Shaw Pygmalion. Pikëpamjet e tij filozofike, elementet dramatike të dramave të tij. Teatri: 1901-45 Komedia muzikore Edwardian mbajti skenën e Londrës (jo së bashku me importet e huaja të operetës) deri në Luftën e Parë Botërore dhe më pas u zëvendësua nga teatri muzikor amerikan gjithnjë e më popullor dhe komeditë nga Noël Coward, Ivor Novello dhe bashkëkohësit e tyre. Filmi ngrii një sfidë në skenë. Në fillim, filmat ishin të heshtur dhe paraqisnin vetëm një sfidë të kufizuar për teatrin. Por nga fundi i viteve 1920, filma si The Jazz Singer mund të paraqiteshin me tingull të sinkronizuar dhe kritikët menduan nëse kinemaja do të zëvendësonte teatrin live. Disa dramaturgë shkruan për mediumin e ri, por shkrimi i dramave vazhdoi. Dramaturgët irlandez George Bernard Shaw (1856-1950) dhe J. M. Synge (1871-1909) ishin me ndikim në dramën britanike. Karriera e Shaw filloi në dekadën e fundit të shekullit XIX dhe ai shkroi më shumë se 60 drama. Lojërat e Synge i përkasin dekadës së parë të shekullit XX. Shfaqja më e famshme e Synge, Playboy i Botës Perëndimore, "shkaktoi zemërim dhe trazira kur u shfaq për herë të parë" në Dublin në 1907. George Bernard Shaw e ktheu teatrin Edwardian në një arenë për debate rreth çështjeve të rëndësishme politike dhe shoqërore, si martesë, klasa, "moral i armatimit dhe lufta" dhe të drejtat e grave
10	Drama dhe teatri i fundshek. XIX. Rinovimi i teatrit. Periudha 1945-2000 Një lëvizje e rëndësishme kulturore në teatrin britanik e cila u zhvillua në fund të viteve 1950 dhe në fillim të viteve 1960 ishte realizmi i lavamanit të Kuzhinës (ose "drama e lavamanit të kuzhinës"), një term i krijuar për të përshkruar artin (vetë termi rrjedh nga një pikturë ekspresioniste nga John Bratby), romane, shfaqje filmike dhe televizive. Termi të rinj të zemëruar shpesh u aplikojë anëtarëve të kësaj lëvizjeje artistike. Përdori një stil të realizmit social i cili përshkruan jetën e brendshme të klasës punëtore, për të eksploruar çështje sociale dhe çështje politike. Lojërat e dhomave të vizatimit të periudhës së pasluftës, tipike për dramaturgët si Terence Rattigan dhe Noël Coward u sfiduan në vitet 1950 nga këta të rinj të zemëruar, në shfaqje si Vështrimi prapa në zemërim i John Osborne (1956). Arnold Wesker dhe Nell Dunn gjithashtu sollën shqetësime sociale në skenë. Përsëri në vitet 1950, shfaqja absurdiste Waiting for Godot (1955) (fillimisht shoqëruesi Godot, 1952), nga irlandezi rezident francez Samuel Beckett ndikoi thellësisht në dramën britanike. Teatri i Absurdit ndikoi në Harold Pinter (1930-2008), (Partia e Ditëlindjes, 1958), veprat e të cilit shpesh karakterizohen nga kërcënim ose klaustrofobi. Beckett gjithashtu ndikoi në Tom Stoppard (1937-) (Rosencrantz dhe Guildenstern janë të vdekur, 1966). Veprat e Stoppard janë, sidoqoftë, të shquara për zgjuarsinë e tyre me shpirt të lartë dhe gamën e madhe të çështjeve intelektuale që ai trajton në pjesë të ndryshme.
11	Miller, Williams dhe Albee Dy dramaturgë të pas Luftës së Dytë Botërore krijuan reputacion të krahasueshëm me Eugene O'Neill. Arthur Miller shkroi ese elokumente duke mbrojtur konceptin e tij modern, demokratik të tragjedisë; megjithë cilësinë e saj abstrakte, alegorike dhe gjuhën e saj të mrekullueshme, Vdekja e një Shitësi (1949) iu afrua të justifikonte pikëpamjet e tij.

12	Miller. Dramat e forta familjare të Miller ishin të rrënjësura në dramat problematike të Henrik Ibsen dhe në veprat e dramaturgëve etnikë me vetëdije shoqërore të viteve 1930, veçanërisht të Clifford Odets, por Miller u dha atyre një kthesë metafizike. Nga Të gjithë Bijtë e Mi (1947) te Çmimi (1968), puna e tij ishte më e forta kur ai merrej me marrëdhëniet babë-bir, të ankoruar në realitetet e ashpra të Depresionit të Madh. Megjithatë Miller mund të jetë gjithashtu një shkrimtar efektiv proteste, si në The Crucible (1953), i cili përdori gjykimet e shtrigave të Salem për të sulmuar gjuetinë e shtrigave të epokës së McCarthy. Megjithëse puna e tij ishte e pabarabartë, Tennessee Williams në të mirë të tij ishte një dramaturg më i fuqishëm dhe më efektiv se Miller. Krijimi i roleve yjorë për aktorët, veçanërisht gratë, Williams solli një lirizëm të pasionuar dhe një vizion tragjik Jugor në shfaqje të tilla si Menaxheria e Qelqit (1944), Një Streetcar Named Desire (1947), Cat on a Hot Tin Roof (1955) Nata e Iguanës (1961). Ai u tregua i ndjeshëm me ëndrrat dhe iluzionet e personazheve të tij dhe me zhgënjimet dhe humbjet e jetës së tyre dhe ai shkroi për ëndrrat dhe zhgënjimet e tij në trillimin e tij të shkurtër të gdhendur bukur, nga e cila shpesh u përshtatën dramat e tij. Oscar Wilde. Rëndësia e të qenit i singertë.
13	Pastaj, në 1962, reputacioni i Edward Albee, bazuar në shfaqje të shkurtra si The Zoo Story (1959) dhe The American Dream (1960), u sigurua nga fuqia mahnitëse e Kush ka frikë nga Virginia Woolf? Një mjeshtër i teatrit absurdist që asimiloi ndikimin e dramaturgëve evropianë si Samuel Beckett dhe Eugène Ionesco, Albee u vendos si një figurë kryesore në dramën amerikane. Reputacioni i tij me kritikët dhe audiencat, megjithatë, filloi të binte me shfaqjet enigmatike si Tiny Alice (1964) dhe A Bilanci Delikat (1966), por, ashtu si O'Neill, ai përfundimisht u kthye në favor me një dramë komplekse autobiografike, Tre GratëTall (1994)
14	Edward Albee në vitin 1962, reputacioni i Edward Albee, shfaqet në shfaqjen e shkurtra si Zoo Story (1959) dhe Jndrra Amerikane (1960), dhe siguroheni nga fuqia mahnitëse e Kush nga frika e Virginia Woolf? Një mjeshtër dhe absurdist i teatrit që asimiloi ndikimin e dramaturgëve evropianë si Samuel Beckett dhe Eugène Ionesco, Albee vendoset si një figurë kryesore në dramën amerikane. Reputacioni i tij me kritikët dhe audiencat, megjithatë, plotësoni të binte me shfaqur enigmatike si Tiny Alice (1964) dhe A Bilanci Delikat (1966), por, ashtu si O'Neill, ai përfundimisht u kthye në favor me një kompleks autobiografik, Tre Tall Gratë (1994)
15	Teatri postmodern është një fenomen i kohëve të fundit në teatrin botëror, duke dalë ashtu siç del nga filozofia postmoderne që filloi në Evropë në mes të shekullit XX. Teatri postmodern u shfaq si një reagim kundër teatrit modernist. Shumica e prodhimeve postmoderne janë të përqendruara në nxjerrjen në pah të gabueshmërisë së së vërtetës së caktuar, përkundrazi duke inkurajuar audiencën të arrijë kuptimin e tyre individual. Në thelb, kështu, teatri postmodern ngre pyetje sesa përpjekje për të dhënë përgjigje.
16	Provim final
Parakushtet Studenti duhet të frekuentojë lëndën në masën minimale prej 75%.	
Literatura • Klaus, Carl H., Miriam Gilbert, and Bradford S. Field, Jr., eds. Stages of Drama: Classical to Contemporary Theater. 5th ed. [n.b.]. Boston: Bedford/ St. Martin's, 2003. ISBN: 031239733X.	
Referenca të tjera • Erion, P. 1996. Drama in the Classroom: Creative Activities for Teachers, Parents & Friends. Lost Coast Press; • Morgan, N. and J. Saxton. 1987. Teaching Drama: A Mind of Many Wonders. London: Hutchinson.	
Rezultatet e Lëndës dhe Kompetencat	
1	Të aftësojë studentët të kuptojnë më mirë strukturën dramatike dhe të përfshihen në një analizë të thellë të përfaqësuesve të letërsisë dramatike.
2	Të aftësojë studentët të kuptojnë më qartë rolin e dramës në zhvillimin e shoqërisë që në periudhën e dramës antike greke.
3	Të aftësojë studentët të diskutojnë mbi çështje komplekse lidhur me dramën dhe kulturën, dhe efektet e ndërsjellta që ato kanë mes tyre.
4	Të inkurajojë studentët të mendojnë në mënyrë kritike rreth teksteve letrare ku shfaqen karakteristikat dhe elementet kryesore të teatrit dhe drames
5	Të aftësojë studentët të tregojnë aftësinë për të analizuar dhe interpretuar tekste dramatike që ne studiojmë si nga aspektet kritike ashtu edhe teorike
6	Të inkurajojë studentët të diskutojnë një gamë të gjerë pyetjesh dhe problemesh duke u ballafaquar me botën e teatrit dhe të drames.

Mënyra e Vlerësimit të Lëndës			
Notat e Ndërmjetme	Sasia	Përqindja	
Gjysmë finale	1	20	
Kuize	0	0	
Projekte	1	10	
Projekte semestrale	1	20	
Punë laborator	0	0	
Pjesëmarrja në mësim	1	10	
Kontributi i notave të ndërmjetme mbi vlerësimin final			60
Kontributi i provimit final mbi vlerësimin final			40
Total			100
Ngarkesa ECTS (Në Bazë të Ngarkesës së Studentit)			
Aktivitetet	Sasia	Kohëzgjatja (orë)	Ngarkesa Totale (orë)
Kohëzgjatja e kursit (Duke përfshirë edhe javën e provimeve : 16x Orët totale të kursit)	16	4	64
Orët e studimit jashtë klase (Parapërgatitje, Praktika etj)	14	5	70
Detyra	2	3	6
Gjysmë finale	1	7	7
Provimi final	1	12	12
Të tjera	0	0	0
Ngarkesa totale e orëve			159
Ngarkesa totale e orëve / 25 (orë)			6.36
ECTS			6.00